

J. S. BAAR

Golobček

"Tam na gorah zima prav gotovo ni tako vlažna, nezdrava kakor tu," je mislil in si je slikal Markov, kako se duši pod snežno odejo, videl je zamejeno pot v Bučine, ljuljene Grbe z zasneženimi smrekami in jelkami, gledal je, kako sledi v kosmiči dlake izdajajo kuno, dehorja, lisico, hermelina, in kako gospod župnik sedi zdaj v kuhinji, uči kaplana nastavljeni zanke, kako jima Francek nosi od belev, kako na strupeno je rebiko lovijo brinovke in kako ihto ima gospod župnik, če se je na skednju prikazala kuna. Med dnevom in ob mesečnih večerih je stal pri oknu, gledal po širni ravnini, toda videl je samo tujo, še nepoznano ravnino, lahno valovito, po kateri je bilo raztresenih nekaj listnatih, sedaj obletelih gajev, nekaj vrst sadnega drevja, videl je pusto železniško progo, razvožene, razdrapane poti in se razočaran obrnil od okna.

Tega kraja še ni vzljubil, njegove mikavnosti so mu bile še skrite. Zdel se mu je gluh in prazen. Tod ni slišal zdaj na jesen rukati pojajočega se jelena, v tihih noči se ni oglasilo presunljivo skovikanje sove, ko se je sprehal po polju, mu nikoli ni nad glavo zahreščala sraka, ne splašeno zavijala lepo pisana šoja, le strelji kmečkih lovec so prasketali v zraku in tu in tam je smuknil mimo do smrti preplašen, od psov in ljudi besno preganjan zajček.

Pa tudi ta lov je o božiču prenehal; zunaj po polju je videl le, kako razvažajo star, preležan kompost, vozijo svež gnoj, kako odkopujejo zreske iz smrdečih jam, nalagajo led — komaj je bil še za prst debel,

vozijo s postaje premog na njopa omlačeno žito.

"Saj ljudje in živali tod zime prav za prav niti ne poznajo," se je čudil Holoubek in skoro inako se mu je storilo pri srcu ter je zahrepenel, da bi jih поблиže spoznal. Segel je v župnijski arhiv, vzel iz njega staro matriko, se zagrebel vanjo, jo prebral, vzel drugo, tretjo, prebral je tudi spominsko knjigo, premetaval je snopiče porumenelih listov in čim dalje bolj se je poglobljal v ta študij. Dognal je, kako je bogatih, imovitih rodbin v občini pravo v pravem meznatno število v primeri z družinami težakov, poslov in gostačev. Vse starodane družine so med seboj močno povezane z vezmi krvnega sorodstva ali vsaj svaštva. Holoubek je sprevidel, da prav za prav tu odločuje le nekaj ljudi, obvladuje javno mnenje in kupuje svoj vpliv s svojo gospodarsko premočjo dosti brezobzirno.

Spomnil se je slabega obiska v cerkvi, kako oskrunjajo nedelje in praznike, kako velik odstotek otrok se rodi izven zakona, da je največ primerov smrti od jetike, in razumel je, kakšna nravna beda je tod vsepovsod. Povrhu se blešči, toda srčika smrdi po gnolobi... Razumel je tudi pritožbe prednikov v spominski knjigi in različne tožbe in pripise, priložne župnemu arhivu. Res, cerkev in župnišče tu nimata prijatelja, zanju je bilo treba terjati vse po uradni poti, s komisijami, protokoli, s tožbami, paragrafi strogega zakona.

Ta pot pa je bila Holoubku najbolj zoprna, doslej je še poznal ni, nikoli ni hodil po njej in sklenil je, da tudi v Treščicah ne stopi nanjo. Začutil se je strašno zapuščenega, osamljenega, v dušo ga je mrazilo, da se je tresel... "Škoda je Markovega," se je v žalosti spominjal na tamkajšnje cerkvice, v nedeljo in v praznik z ljudmi natlačeno, in na strogi nedeljski počitek.

"In gospod župnik!" je vzdihoval dalje in šele zdaj uvidel, kako se je predenj postavljaj, ne zato, da bi se nad kaplana vzpenjal, ampak da bi ga z lastnim telesom branil, s svojo roko odbijal udarce in mu glavo zavaroval.

"Zdaj pa sem sam, čisto sam," je dejal tesnobno in bolestrno, kajti okusil je bil, kaj se pravi, skrbeti v cerkvi in župnišču za vse od "a" do "z" sam, vse opravljati in za vse odgovoren biti...

Holoubek pa ni bil strašljivec niti mehkužen slabič, ki bi se znal samo pritoževati in tarnati. Narobe! Čez njegove ustnice ne samo da ni prišla niti zala beseda, ampak je vse to v sebi zakopal, kakor hitro je prestopil prag svoje sobe. Znal je celo tolažiti in spodbujati sestro Barico, ki se ji je tudi zelo tožilo po domu.

"Saj dočakaš, ne tarnaj," ji je obljubljal Holoubek, ko ji je bilo hudo, "sput je že pred durmi, dan se daljša, sonce prihaja vedno više, niti opazila ne boš in pomladjo pa gotovo pride oče k nam. Potrudi se, da naju očka pohvali." Tudi sam se je podnevi "trudil". Hlapcu Hanzu, ki mu ga je oče od doma obenem z vrancic posljal, je naročil, naj pogleda, kako kmetje tukaj delajo, ker se v župnišču ne smejo da-

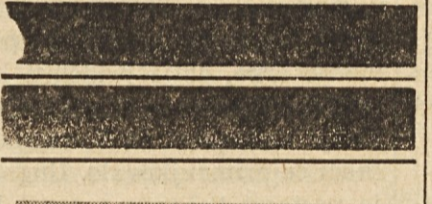
ti osramotiti. Hanzek pa si je mnogo prizadeval tudi brez priganjanja. Stari Holoubek mu je pred odhodom dal podrobna navodila, kaj mora tekom zime z dvorišča spraviti, kam odpe-ljati, katere poti popraviti, grape zavoziti, brežiče zravnati.

V blag spomin
STIRINAJSTE OBLETNICE ODKAR NAS JE ZA VEDNO ZAPUSTILA NAŠA LJUBLJENA IN NIKDAR POZABLJENA SOPROGA IN DRAGA MATI

Frances Franc

ki je zatisnila svoje mile oči 9. junija 1939. Štirinajst let Te črna zemlja krije, v oči nam silijo solze, zastoj oko Te naše išče in misli k tebi nam hite. Duša tam nad zvezdami veselje rajsko žvija, in na božji klic od tukaj, zopet bomo srečno združeni. Žalujoci ostali: JOSEPH FRANC, soprog FRANCES PLUT, hči JOSEPH, sin Cleveland, O., 11. junija 1953.

V blag spomin
TRIINDVAJSETE OBLETNICE SMRTI PREDRAGE IN NIKDAR POZABLJENE SOPROGE

Mary Kajic

ki je za vedno v Gospodu zaspala dne 11. junija 1930. Počivaj v miru, ljubljena soproga, dokler se ne snideva! Žalujoci SOPROG Cleveland, Ohio, 11. junija 1953.

del bo v spovednico, in pri angleski mizi se zvrstijo vsi, otroci in odrasli, stari in mladi, revni in bogati. Zginile bodo vse razlike in naprotstva, spoznali in razumeli bodo, da jim hoče dobro... Z vneto se je vrgel na delo. "Tega tu nikdar ni bilo," ga je svaril cerkovnik, ko je prebral v oznanilih, kaj vse namerava novi župnik uvesti v župnijo. "To se vam ne posreči, gospod župnik," ga je opominjal šolski upravitelj, ko je čul na koro na prvo postno nedeljo ves delovni načrt, kakor ga je župnik v pridigi napovedal za-čudenim starkam, nekaj star-

cem, peščici deklet in fantov, ki so sedeli in stali v cerkvi. "Z božjo pomočjo se posreči," je upal župnik, "oznanil bom še otrokom, ti povedo doma, stvar se razve in prišli bodo, saj so vendar kristjani." Sam je pridno vadil otroke pesmi križevga pota, kajti gospod upravitelj se je izgovoril, da nima časa orglati, ker ima od treh do štiri zasebno šolo v gradu, kjer uči uradniške otroke nemščine in igranja na pianino. V petek ob treh je cerkovnik zazvonil, prižgal sveče pri po-dinih postajah križevga pota in Holoubek je s strežniki in pevkici prišel iz zakristije. Rado-

vedno se je ozrl po cerkvi, toda kakor bi ga kaj užgalo, je vztrepetal in zaprl oči. Svetišče je bilo prazno. Niti starke niso prišle, ki so dnevno hodile k rani maši, le Barica sama, čisto sama je lezla v zadnji klopi pod korom v dve gube... "Naj" je trmasto vrgel Holoubek glavo nazaj, "začetek ne more biti drugačen. Se bodo že navadili. Ne odneham!" in opravljaj je pobožnost z navdušenjem, kakor bi bila cerkev narbito polna ljudi... Toda zvečer je tudi Barica opazila, da je žalostnejši, da mu večerja ne diši in da se je prej kakor navadno umaknil v svojo sobo.

Poskusite! Boste se strinjali—
"Najboljše pivo v deželi se vari v najboljšem lokalu v deželi"

NOVO VSE NOVO ERIN BREW

FORMULA ten-0-two

Ali ste poskusili današnjo Erin Brew? Gladkejše... lahkejše... jako okusno. Vživajte kozarec penastega, zlatega, danes zvečer. Se boste strinjali, da je najfinejše varjeno!

Poslušajte vašo priljubljeno narodno glasbo od 7:30 do 7:45 zvečer dnevno na postaji WDOK 1260, katero vam prinaša Standard Brewing Co.

For your VACATION welcome to **CHRISTIANA LODGE** Slovenian Resort • The Hotel has 30 rooms with connecting showers. Central dining room, with American Slovenian cooking. All sports, private beach, boating and fishing. Cater to overnight guests. 260 miles from Cleveland. Located on U.S. 112. Write for folder. **CHRISTIANA LODGE** DOMINIK and AGNES KRASOVEC Rt. 1, Box 175 Edwardsburg, Michigan Phone 9126 F5

PO ŠKOTSKO — 12 palcev dolge mustače ne motijo Sardar Khana pri igranju na meh. Bradati mož pripada 1. pakistanskemu penžabskemu polku, ki je prišel v London na kronanje kraljice Elizabete II.

MI DAJEMO IN ZAMENJAMO EAGLE ZNAMKE THE MAY CO.'S Hladni BASEMENT

Nov nakup! Slovite Spun-lo Rayon Jersey

spalne srajce

1.99

Dva kroja v izrednih merah nista pokazana 2.49

Občudovanja vredne, prekrasne rayon jersey spalne srajce! Nič likanja! Da, prav zares, ni jih treba likati! Korale, roza, rumene, turquoise barve. Majhne, 32-34; srednje, 36-38; velike, 40-42.

- A. Globok V izrez, okrašen z nylon-vezeno, v pasu elastika, tako da zglejajo ozke.
- B. Kvadratni izrez z vstavljeno vezeno iz nylona. Prekrasno darilo za gra-duantke!

Pismena in telefonska naročila sprejeta v soboto do 5:30 in v ponedeljek od 9 zj. do 9. zv. Kličite CHERRY 1-3000

The May Co.'s Basement Oddelek za pleteno perilo